

[Indenrigsministeren.]

få ejendomme mellem år og dag, hvor sådanne lån er placeret.

Jeg har gerne villet give udtryk for denne min sorg over, at landbopartiet venstre indtager en sådan holdning over for dårligt stillede standsfæller. Vi gennemlever en tid, hvor der godt kunne være grund til på dette område at vise velvilje over for landbruget, og de landmænd, der her skal hjælpes ved at få forbedret de produktionsmidler, med hvilke de skal kæmpe sig gennem de kommende vanskeligheder, er jo som regel unge landmænd, den mest kapitalfattige del af dansk landbrug.

Jeg opfordrer det høje tings medlemmer til at stemme for samtlige de i betænkningen stillede ændringsforslag.

Udvalgets ordfører (Chr. Rasmussen):

Den højtærede minister omtalte den mærkelige stilling, partiet venstre har indtaget til dette lovforslag. Denne stilling er også forekommet udvalgets flertal højest mærkværdig. Hvis man fra venstres side havde ønsket ministerens lovforslag gennemført, havde der været rige muligheder for det. Venstre nægtede imidlertid bestemt at være med til at gennemføre ministerens lovforslag i de første tre udvalgmøder. Da vi havde diskuteret problemet ved de tre møder, stillede de radikale krav om at få lånebeløbet sat op. Dette krav tilsluttede socialdemokraterne sig, og først derefter gik venstre ind for ministerens forslag. Havde de gjort det rettidigt, kunne det i lovforslaget oprindeligt foreslåede have været gennemført for længe siden, og så var det ikke blevet 3 mill. kr. på et år, men 6 mill. kr., fordi lovforslaget omfatter finansårene 1956-57 og 1957-58.

Det er en betydelig forbedring med hensyn til udlånsbeløbets størrelse, der sker nu, og det hilser jeg med tilfredshed. Endelig er der jo også sket en vis udvikling inden for landbruget, siden lovforslaget blev fremsat den 12. december, en udvikling, som kan berettigede til, at beløbet bliver noget større.

Det ærede medlem hr. Fibiger siger, at loven er ikke en hjælp til landbruget. Ja, sådan kan man naturligvis også vurdere den. Jeg er ikke utilbøjelig til at give det ærede medlem ret i, at det i og for sig ikke er gæld, landbruget mangler — det har i

hvert fald en stor del af landbrugerne nok af — men på den anden side er det heller ikke sådan, at landbrugserhvervet som helhed er i økonomiske vanskeligheder. Det er jo kun dem, der har købt i de allerseneste år til meget høje priser, der er i sådanne vanskeligheder, og det er for dem, det gælder om at få produktionsapparatet sat i stand. Her er det i høj grad staldbygningernes forbedring, der trænger sig på, og det kan denne lov medvirke til.

Jeg skal endnu en gang anbefale at stemme for ændringsforslagene.

Foged: Det ærede medlem hr. Kirkegaards bemærkninger om min stilling som venstres ordfører eller måske snarere min private indstilling over for dette lovforslag giver mig lejlighed til her offentligt at udtale, at jeg tidligere har arbejdet for denne lovgivning på noget nær samme grundlag som det nu foreslåede. De midler, man begyndte at sætte i cirkulation for syv år siden, da de såkaldte Marshalllove begyndte at virke, er efterhånden blevet til tæt ved 100 mill. kr., og jeg har ment, at det er et uheldigt tidspunkt nu år for år at tage 10-12 mill. kr. ud af denne kreditgivning. Min personlige indstilling i denne sag har altså været noget nær den samme, som ændringsforslag nr. 1 giver udtryk for.

Ikke desto mindre er min stilling i øjeblikket den, at jeg ved denne andenbehandling står som venstres ordfører og giver udtryk for venstres standpunkt, og jeg forstod, at det også var det, ministeren var mest interesseret i at få at vide.

Den højtærede minister spurgte, hvordan venstre stillede sig til statens udlånsvirksomhed. Jeg har såvel i betænkningen som i mit indlæg ved første behandling og nu i dag givet udtryk for, at venstre ønsker en samlet overvejelse af statens udlån både til landbruget og til alle andre erhverv, og når nu den højtærede minister drager statshusmandsloven ind i drøftelserne, vil jeg gøre opmærksom på, at venstre for kort tid siden har erklæret, at vi på dette område ønsker en samlet drøftelse. Jeg tror derfor at kunne sige, at venstre har en fuldkommen fast linje med hensyn til, hvad vi siger imod, men noget andet er, hvad vi i øjeblikket kan opnå. Da der er så mange love af den heromhandlede art, der gælder til 1960 for